

ZMARTWYCHWSTAŁY PAN

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Mk 16,14-16.

Zakres studium: Mk 16.

Wprowadzenie: Mk 15 kończy się opisem działań podjętych przez szlachetnego Izraelitę, który po śmierci Jezusa oddał swoje życie i środki do dyspozycji królestwa Bożego. Także grupka naśladowczyń Jezusa wyraziła gotowość udziału w Jego pochówku. Gdzie byli w tym czasie uczniowie? Jak zareagowali na śmierć Jezusa? Jak przyjęli wieść o Jego zmartwychwstaniu? Marek opisał te wydarzenia w ostatnim rozdziale swojej ewangelii. Zanotował także szczególne instrukcje udzielone uczniom przez Jezusa, który posłał ich, by głosili ewangelię całemu światu.

Tematy lekcji

Tematy tej lekcji wiążą się z doświadczeniem uczniów, którzy uwierzyli w Jezusa Chrystusa jako zmartwychwstałego Pana. Lekcja ta dzieli się na dwie części:

1. *Znaczenie i wpływ wiary.* W tej części zbadamy gotowość uczniów, by uwierzyć w zmartwychwstanie Jezusa oraz to, jak Jezus rozwiązał ich wątpliwości i umocnił ich w wierze.
2. *„Idąc na cały świat”.* W tej części będziemy studiować wielkie ewangelizacyjne zlecenie dane przez Jezusa uczniom oraz zasięg ich misji i cel ewangelii.

Część II: Komentarz

Znaczenie i wpływ wiary

Śmierć Jezusa była druzgoczącym ciosem dla Jego wyznawców. Choć śmierć Mesjasza została przepowiedziana w prorocत्वach, a Jezus ostrzegł swoich uczniów przed tym, co ma nastąpić, uczniowie mieli inne wyobrażenia związane z Mesjaszem i te nie pozwalały im zrozumieć znaczenia słów Jezusa, wskutek czego byli nieprzygotowani na to, co Go spotkało.

Po ukrzyżowaniu Jezusa uczniowie najwyraźniej nadal nie rozumieli Bożego planu. Z pewnością zapomnieli słowa Jezusa, które byłyby dla nich pocieszeniem w tej ciężkiej chwili. Tak więc Marek mówi, że uczniowie „się smucili i płakali” (Mk 16,10), bolejąc z powodu śmierci Jezusa.

Możemy mieć uzasadnione wątpliwości co do tego, czy uczniowie i wyznawcy Jezusa rozumieli cel Jego śmierci. Ponieważ najpewniej nie byli w stanie zrozumieć celu śmierci Jezusa, trudno się im dziwić, że nie potrafili uwierzyć także w Jego zmartwychwstanie. Zostało to podkreślone w pierwszej części Mk 16, rozdziału, który będziemy studiować w tej ostatniej lekcji kwartału.

Najpierw w Mk 16,6-8 aniołowie ogłosili kobietom, że Jezus zmartwychwstał. Następnie aniołowie polecieli kobietom, by zaniósły tę dobrą nowinę innym. Jednak kobiety „*nic nikomu nie mówiły*, bo się bały” (Mk 16,8). Być może bały się nawet uwierzyć w zdumiewającą wieść przekazaną przez aniołów.

Potem sam Jezus ukazał się Marii Magdalenie, a ta „poszła i oznajmiła to tym, którzy z nim przebywali, a którzy się smucili i płakali. Lecz oni, gdy usłyszeli, że żyje i że się jej ukazał, *nie uwierzyli*” (Mk 16,10-11). Maria przekazała wieść, ale uczniowie nie dawali jej wiary.

Trzecia scena podkreśla upór uczniów trwających w niewierze. Marek opisał tę scenę następująco: „A potem ukazał się w innej postaci dwom z nich, gdy szli do wsi. Oni też wrócili i opowiedzieli pozostałym, *ale i tym nie uwierzyli*” (Mk 16,12-13).

Ciekawe, że Jezus nie posłużył się żadnym ze swoich najbliższych uczniów, by ogłosić wieść o swoim zmartwychwstaniu. Wieść ta została przekazana przez Marię Magdalenę i dwóch innych uczniów, nie należących do grona jedenastu.

W czwartej scenie Jezus ukazał się uczniom. „Na koniec ukazał się jedenastu uczniom, gdy siedzieli u stołu, i ganił ich niewiarę i zatwardziałość serca, że *nie uwierzyli tym, którzy go widzieli zmartwychwskreszonego*” (Mk 16,14).

Dlaczego uczniowie nie byli w stanie uwierzyć w zmartwychwstanie Jezusa? Otóż mieli oni, podobnie jak większość ówczesnych Izraelitów, błędne pojęcie o królestwie Bożym. Łukasz wyraźnie wskazał, na czym polegał ten błąd, cytując słowa uczniów: „A myśmy się spodziewali, że On odkupi Izraela, lecz po tym wszystkim już dziś trzeci dzień, jak się to stało” (Łk 24,21). Co uczniowie mieli na myśli mówiąc o „odkupieniu Izraela”? Greckie słowo przetłumaczone jako „odkupić” to *lytroō*, którego podstawowe znaczenie to „wyzwolić z trudnej sytuacji” (Danker i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, s. 606). Dla

uczniów śmierć Jezusa oznaczała koniec ich doczesnych aspiracji, gdyż myśleli o odkupieniu w kategoriach wyzwolenia spod rzymskiej okupacji.

Jak zauważyliśmy wcześniej, Marek zaczyna swoją ewangelię od stwierdzenia, że „wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże”, a zatem wszyscy ludzie powinni „upamiętać się i wierzyć ewangelii” (Mk 1,15). Niestety, pod koniec *Ewangelii Marka* (Mk 16) ludziom z trudem przychodziło wierzenie. I nie chodzi tu o kapłanów, przywódców czy rzymskiego namiestnika, ale najbliższych uczniów Jezusa.

Łukasz szerzej opisał epizod z dwoma uczniami wspomniany krótko przez Marka. W narracji Łukasza ci dwaj uczniowie początkowo także nie wierzyli, kiedy usłyszeli o zmartwychwstaniu Jezusa. Jednak Marek przedstawia ich od razu jako wierzących. W jaki sposób nastąpiła ta zmiana? Co uczynił Jezus, by pomóc im uwierzyć? Łukasz zawarł w swojej narracji coś, co Marek pomiął. Jezus zganił tych dwóch uczniów za ich niewiarę i zatwardziałość serca (Mk 16,14; por. Łk 24,25), ale zaraz potem oświecił ich, zaczynając od retorycznego pytania: „Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, by wejść do swojej chwały? I począwszy od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co o nim było napisane we wszystkich Pismach” (Łk 24,26-27). Jakże głębokie studium *Biblii* odebrali tamtego dnia! Od *Księgi Rodzaju* aż po księgi prorockie Jezus przedstawiał i wyjaśniał mesjańskie proroctwa swoim dwóm wyznawcom.

Ellen White tak napisała o poleceniu, jakie Jezus wydał swoim wyznawcom przed wniebowstąpieniem. „Przed opuszczeniem uczniów Chrystus wyraźnie określił naturę swego królestwa. Przypomnił im to, co już wcześniej mówił na ten temat. Oświadczył, że Jego zamiarem nie było ustanowienie na tym świecie królestwa doczesnego, lecz królestwa duchowego. Nie przyszedł, aby panować jako ziemski król na tronie Dawida. Ponownie otworzył przed nimi Pisma, wskazując, że wszystko, przez co przeszedł, zostało postanowione w niebie w czasie narady między Ojcem a Nim samym. Wszystko to przepowiedzieli natchnieni przez Ducha Świętego mężowie. »Widzicie — powiedział — że wydarzyło się wszyst-ko to, co wam mówiłem o odrzuceniu mnie jako Mesjasza. Sprawdziło się też wszystko to, co wam powiedziałem o poniżeniu, jakie musiałem znieść i o śmierci, jaka miała mi przypaść w udziale. Trzeciego dnia wstałem z martwych. Badajcie dokładnie Pisma, a przekonacie się, że we wszystkich tych sprawach spełniły się dotyczące mnie proroctwa»” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 602-603).

„Idąc na cały świat”

Po spotkaniu uczniów ze zmartwychwstałym Panem ich doświadczenie niewiary zostało zastąpione czynną wiarą. Stali się oni żywymi świadkami zmartwychwstałego Jezusa. Uczniowie już się nie bali. Byli gotowi iść, by opowiadać bliźnim, że „w stał Pan prawdziwie. (...) Opowiedzieli o tym, co zaszło w drodze i jak go poznali” (Łk 24,34-35). Później Jezus polecił im: „Idąc na cały świat, głoscie ewangelię wszystkiemu stworzeniu” (Mk 16,15). Ewangelia miała być głoszona nie tylko w Izraelu, ale „aż po krańce ziemi” (Dz 1,8). Ellen White tak napisała o wielkim ewangelizacyjnym zleceniu Jezusa: „Nie powinniśmy tracić z oczu Jego nakazu: »Idąc na cały świat«. Zostaliśmy wezwani, aby spojrzeć przed siebie. Chrystus rozrywa mur podziału, bariery przesądów narodowościowych i uczy miłości do całej rodziny ludzkiej. Wyprowadza człowieka z ciasnego kręgu zakreślonego egoizmem; znosi wszystkie terytorialne granice i sztuczne podziały społeczne. Nie czyni też żadnych różnic między sąsiadem a obcym, przyjaciółmi i wrogami. Uczy nas patrzeć na każdą potrzebującą duszę jak na swego brata, a na świat jak na nasze pole” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 605).

Uczniowie otrzymali polecenie świadczenia bliźnim o swojej wierze. Według Marka celem głoszenia ewangelii jest pozyskiwanie uczniów dla Chrystusa i chrzczenie ich. Dlatego właśnie głoszona jest ewangelia o królestwie (Mk 1,14). Przyjęcie królestwa Bożego i Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Króla jest niezbędne do zbawienia i zachowania od potępienia (Mk 16,16). Kto wierzy w Niego, ma „żywot w imieniu jego” (J 20,31).

Część III: Zastosowanie

Jako wierzący w Chrystusa, jak możemy uniknąć błędnych poglądów i fałszywych twierdzeń o Bogu i zbawieniu, prowadzących do wadliwego doświadczenia? Poproś uczestników lekcji o odpowiedź na to pytanie po przeczytaniu poniższego cytatu: „Opierając się na proroctwach, Chrystus dał uczniom właściwe wyjaśnienie tego, co stanowiło jego przesłanie jako człowieka. Ich oczekiwania, że Mesjasz zasiądzie na tronie i przejmie królewską władzę zgodnie z pragnieniami ludzi, nie spełniły się. Kolidowały one z właściwym zrozumieniem poniżenia Chrystusa, zstąpieniem z miejsca najwyższego do najniższego. Chrystus pragnął, aby wyobrażenia Jego uczniów stały się czyste i prawdziwe w każdym szczególe” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 588).

Czy rozważałeś służbę na misji daleko od rodzinnych stron? Co powstrzymuje cię przed takim zaangażowaniem? A może próbowałeś rozpocząć projekt misyjny, ale nie czułeś się na siłach tego uczynić? Jakie obawy stają ci na przeszkodzie? Przeczytaj poniższy cytat zawierający obietnicę: „Chrystus udzielił uczniom pełnomocnictwa. Wyposażył ich we wszystko, czego potrzebowali do pełnienia dzieła i wziął na siebie odpowiedzialność za jego powodzenie. Dopóki będą posłuszni Jego słowu i będą działać, pozostając z Nim w łączności, dopóty nie mogą ponieść porażki. Nakazał im: »Idźcie do wszystkich narodów, do najodleglejszych zakątków świata, lecz wiedźcie, że moja obecność będzie wam towarzyszyć. Pracujcie z wiarą i ufnością, ponieważ nigdy was nie opuszczę»” (tamże, s. 604).

Być może uczestniczysz w działalności misyjnej w lokalnej społeczności. Jeśli tak, jaki projekt realizujesz i jakie napotykasz wyzwania? Jak powyższy cytat motywuje cię do służby? Jaką nadzieję i siłę ci daje?

	<p style="text-align: center;">MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.• Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. <p style="text-align: center;">www.adwent.pl dział: Studium biblijne</p>	<p style="text-align: center;">KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.• Propozycje dodatkowych zajęć.• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.• Wspólnota, modlitwa <p style="text-align: center;">każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia</p>
---	---	---